

The distinctive goal and task of this generation is to bring *Moshiach* immediately. We want *Moshiach* now!

There is nothing innovative about this. After all, every *Yid* requests in the prayers of *Shemoneh Esreh*, "Speedily cause the scion of David Your servant to flourish... for we hope for Your salvation all day long." And when it is time for the afternoon prayers of *Minchah*, and *Moshiach* has not yet come, we say it again; and if (G-d forbid) the "speedily" is further delayed, we repeat the same prayer yet again in the evening prayers of *Maariv*!

(Likkutei Sichos, Vol. 20, p. 458)

המטרה והמשימה המיוחדת של דורנו היא — להביא את המשיח תיכף ומיד, "ווי וואַנט משיח נאו" (אנו רוצים משיח עכשיו).

ואין בדבר משום חידוש, שכן, כל יהודי מתפלל ומבקש בתפלת שמונה עשרה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . . כי לישועתך קוינו כל היום" (במשך כל היום). וכאשר מגיע זמן תפלת מנחה, ומשיח עדיין לא בא — אומרים זאת שוב; ואם ח"ו מתעכבת ה"מהרה" זמן נוסף — חוזרים על תפלה זו בתפלת ערבית!

(לקוטי שיחות כ עמ' 458)

Practical Lesson

Waiting for Moshiach all day is nothing new! Davening is a source for this but every part of Yiddishkeit represents this since that is the whole point! So since every moment we are occupied with some sort of Mitzvah (whether positive or negative) every moment we are reminded of bringing Moshiach!

Rashi writes: "Yaakov Avinu desired to reveal the end [of the *Golus*]."

A *Yid* should desire and should ask that the *Geulah* become manifest. Moreover, this request in itself — together with his contemplation of this subject — grants him help and encouragement in his service of the Creator. When a *Yid* is told that "*Moshiach* is just around the corner," or "We want *Moshiach* now," this energizes and intensifies his divine service, and makes him be ever more vigilant that he should not do anything that will (G-d forbid) hinder the coming of *Moshiach*.

(Likkutei Sichos, Vol. 20, p. 234)

יהודי צריך לרצות ולבקש את הגאולה,
ובקשת זו עצמה (וההתבוננות בנושא
הגאולה) נותנת לו סיוע ועידוד רב בעבודת
הבורא. כשאומרים ליהודי ש"הנה הנה משיח
בא", או "אנו רוצים משיח עכשיו" — הרי זה
פועל זירוז והוספה בעבודת ה', וזהירות
יתירה יותר שלא יהי' בידו שום דבר שיעכב
ח"ו את ביאת המשיח.

(לקוטי שיחות כ עמ' 234)

Practical Lesson

Give Moshiach a real thought! If you would only think about how amazing Moshaich will be there will be no question in your mind that this is best thing ever! With this in mind you can super over-the-top excited about it and want it every moment!

One's anticipation and yearning for *Moshiach* should be expressed in English, too, as well as in any language in which this can be expressed.

(a) In this way, all the world will know that the *Yidden* want *Moshiach* to come now.

(b) There are *Yidden* who for many and various reasons find this language closer to them than the Holy Tongue. And since there is no time to wait until such a *Yid* returns to his true language (the Holy Tongue), because *Moshiach* is needed now, there is no alternative than that he should proclaim and cry out aloud in his language: "We want *Moshiach* now!"

(From a talk of the Rebbe Shlita on Chai Elul, 5742 [1982])

יש לבטא את הצפי' והגעגועים למשיח גם באנגלית, ובכל שפה שאפשר להגיד זאת. שכן (א) כך ידע כל העולם כולו שבני ישראל רוצים משיח עכשיו. (ב) ישנם יהודים שמסיבות שונות ומשונות שפה זו קרובה אליהם יותר מלשון הקודש. ומכיון שאין זמן להמתין עד שיחזור לשפתו האמיתית, לשון הקודש, שהרי צריכים את משיח עכשיו — אין ברירה אלא להכריז ולצעוק זאת בשפתו: "ווי וואַנט משיח נאו!"

(שיחת ח"י אלול תשמ"ב - ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

We need *Moshiach* to come now. This has to happen as soon as possible and therefore we cannot wait until everybody learns Hebrew so they can say "We Want *Moshiach* Now" in the Holy language. And just as well we won't wait for anything to ask for *Moshiach*! Even if you may think there is something holding you back from being ready for *Moshiach*, this does not stop you from asking and even demanding!

The current vociferous outcry — "We want *Moshiach* now!" is no innovation introduced in recent years. For the essence of many verses in the *Tanach* is the heartfelt plea of the *Yiddin* that they are no longer able to withstand the sufferings of *Golus*. One example is the verse, "How much longer will You not have pity upon *Yerushalaim* and the cities of Judah?" Likewise, certain versions of *Tikkun Chatzos* include a hymn of six stanzas, each of them beginning with the words, "*Ad Masal*".

It goes without saying that this phrase expresses the feeling that people can wait no longer.

And this is the very essence of *Tikkun Chatzos*: the anguish of *Golus* is so unbearable that a *Yid* can no longer restrain himself — he gets up in the middle of the night in order to lament and to cry out about the length of this *Golus*.

(From a talk of the Rebbe Shlita on Shabbos Parshas Mishpatim, 5744 [1984])

ה"רעש" והצעקה "ווי וואנט משיח נאו" — אינה "חידוש" שנתחדש בשנים האחרונות, שכן, ישנם פסוקים רבים בתנ"ך שתוכנם — טענת וזעקת בני ישראל שאינם מסוגלים לסבול עוד את קושי הגלות. ולדוגמא — הפסוק בזכרי' (א, יב) "עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה". כן ישנם נוסחאות ב"תיקון חצות" שבהם יש פיוט אחד בעל שש פיסקות, שכל פיסקא מתחילה במלים "עד מתי".

ומובן, שכאשר אומרים "עד מתי", הרי פירוש הדברים — שלא מסוגלים להמתין עוד.

ועל זה מיוסד כל הענין ד"תיקון חצות", שצער הגלות גדול כל כך — עד שאין יהודי יכול להתאפק עוד, וקם באמצע הלילה כדי לבכות ולצעוק על אריכות הגלות!

(שיחת ש"פ משפטים תשד"מ - ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

Besides for the fact that these are the days of *Moshiach*, even so the concept of asking for *Moshiach* is nothing new! For three thousand years *Yiddin* have asked for the long awaited *Moshaich*. Even in the years of peace for the *Yidden* there was still a need for *Moshiach*! Because *Moshiach* is much more than just peace!

Perhaps the reason for the continuation of the *Golus* for yet one moment longer, is that "Hashem desires the prayers of the righteous."

Now, since "Your people are all righteous," let them pray and request and plead and make demands of Hashem on account of this long *Golus*. "*Ad Masa?* — How much longer?" And then *Moshiach* will come at once.

(From a talk of the Rebbe Shlita on Shabbos Parshas Vayigash, 5747 [1987])

אולי הסיבה להמשך הגלות עוד רגע אחד היא — מפני ש"הקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים" (יבמות סד, א), והרי "ועמך כולם צדיקים", שיתפללו ויבקשו וידרשו ויתבעו מהקב"ה על אריכות הגלות, "עד מתי", ואז — מיד הוא בא.

(שיחת ש"פ ויגש תשמ"ז)

Practical Lesson

All that is needed is to ask! It's unbelievable to think that such an amazing thing can just be asked for but yet there are those who don't ask! It's important not just for you to ask but for everyone so even if you ask you **MUST** get others to ask as well!

Chassidus is replete with explanations about the positive aspects of *Golus* — it is a descent for the sake of an ultimate ascent; it demonstrates “the superiority of light [that proceeds] from darkness”; and so on. These explanations are all addressed to the mind. As far as the feelings of the heart are concerned, however, the bitterness of the *Golus* makes all of these explanations unacceptable.

And that is why, even after all the explanations have been offered, *Yidden* still ask and cry out in prayer that the *Golus* should finally be annulled, and that the Redemption should come.

(From a talk of the Rebbe Shlita on Shabbos Parshas Nitzavim, 5741 [1981])

כל הביאורים וההסברים לגבי מעלת הגלות (זוהי ירידה צורך עלי', יתרון האור מן החושך כו') — הם רק מצד שכל והבנה, מה שאין כן מצד רגש הלב, הנה מצד מרירות הגלות — לא מתקבל שום ביאור שכלי.

ולכן, גם לאחרי הביאורים וההסברים האמורים — מבקשים וצועקים בתפלה שהגלות תתבטל כבר ותבוא הגאולה.

(שיחת ש"פ נצבים תשמ"א - ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

Even if you can make a logical explanation for *Golus* it doesn't change the bitterness! We should never really make any logical conclusions for Moshiach! We want Moshiach and that's it! It doesn't have to make sense!

The teachings of *Chassidus* explain the great spiritual gains of our descent into *Golus*. Thus it is written, "I will thank You, Hashem, for You have been angry with me." When *Mashiach* comes, *Yiddin* will thank Hashem for the *Golus*, for they will then appreciate the great gains that it brought about.

At the same time, this knowledge must not dampen (G-d forbid) one's will and desire to leave the *Golus*. One should cry out, and truthfully so, "for we hope for Your salvation all day long."

This means that a *Yid* is expected to house two opposites simultaneously. On the one hand he is expected to believe that there is something good in *Golus*, and on the other hand he is expected to cry out from the bottom of his heart that he wants to get out of it.

(From a talk of the Rebbe Shlita on the eve of Hoshana Rabbah, 5744 [1983])

תורת החסידות מסבירה את גודל העילוי שנפעל על ידי הירידה לגלות. וזהו שנאמר (ישעי' יב, א) "אודך ה' כי אנפת בי" — בביאת המשיח יודו ישראל להקב"ה על הגלות, משום שאז יראו את גודל העילוי שנוצר על-ידה.

אלא שאסור שידיעה זו תפגע חלילה ברצון ותשוקה לצאת מהגלות. לצד ידיעה זו, יש לזעוק — ובאמת — "כי לישועתך קוינו כל היום". תובעים מיהודי דבר והיפוכו: מצד אחד עליו להאמין שיש ענין טוב בגלות, וביחד עם זה עליו לזעוק בכל לבו שברצונו לצאת מהגלות.

(שיחת ליל הושענא רבה תשד"מ - ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

There is only one conclusion; Chap Arein! (Get Involved!) Whether you want to look at *Golus* as an opportunity or the worst thing, either way we need to do all we can because now is the time! Start doing something extra now! And don't stop there!

DEDICATED TO THE
REBBE

For His 120th Birthday,

מהרה יגלה אכ"ר!!